

Motion till riksdagen 2005/06: MJ505

av **Göran Persson i Simrishamn m.fl. (s)**

Ålyngel

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att en omfördelning av överskottet av ålyngel bör ske till de underutnyttjade uppväxtområdena i norra Europa.

Motivering

Hela ålbeståndet i Europa riskerar att kollapsa och försvinna. Detta får EU-kommissionen att nu föreslå mycket kraftfulla åtgärder för att rädda ålen, som också är Skånes landskapsfisk. En av åtgärderna är att så fort som möjligt stoppa fisket efter utvandrande s.k. blankålar vilket är basen i det skånska ålfisket.

Det nu liggande förslaget skulle få förödande effekter för det traditionella ålfiske som ju är en del av den skånska själen. Vi måste givetvis sätta bevarandet av ålen i första hand och delar fullt kommissionens mål och syften med förslaget. Tyvärr undviker dock kommissionen den viktigaste åtgärden för att rädda ålen, nämligen att plantera ut de ålyngel som fransmän, spanjorer och portugiser idag fångar i stora mängder för konsumtion och ålodling. Ålfrågan är ett skolexempel på en nord-sydkonflikt inom EU och Sydeuropa tycks redan ha fått ett försprång i frågan.

Ålen leker i Sargassohavet mellan Bermuda och Puerto Rico. Ålynglen förs efter leken mot Europa av Golfströmmen. Där växer ålen upp på kusten och i inlandsvatten. I norra Europa blir huvuddelen av ålen, som faktiskt bestämmer kön i detta stadium, honor medan de sydeuropeiska ålarna i huvudsak blir hanar. Efter 10–30 år är ålen lekmogen och vandrar över Atlanten till Sargassohavet och leker. Enligt de senaste forskningsrönen är den europeiska ålen av ett och samma bestånd utan genetiska skillnader. Orsaken bakom nedgången är oklar, men faktorer som klimatförändringar, ändrade havsströmmar, utfiskning och miljögifter spelar säkert en avgörande roll.

Anledningen till att kommissionen nu ingriper i hur fisket efter ål går till är att ålbeståndets utveckling visar på en uppenbar risk för en total kollaps. En-

Fel! Okänt namn på

ligt Internationella havsforskningsrådet (ICES) som bistått EU med underlag har antalet invandrande ålyngel minskat kraftig och är nu bara 1 (!) % av vad som tidigare vandrade in. Eftersom orsaken till tillbakagången är osäker och med tanke på att ålen har en livscykel på 10–30 år krävs såväl kraftfulla som omedelbara åtgärder.

Förslagets kraftfullaste åtgärd är att stoppa fisket efter lekvandrande ål. Dessutom föreslås åtgärder för att underlätta ålens vandring via vattendragen ut till havet. Angående det omfattande fisket efter ålyngel som bedrivs på Atlankusten i södra Europa föreslås inga omedelbara åtgärder. I denna del av Europa vandrar det till skillnad från norra Europa ännu in en relativt stor mängd ålyngel. Dessa fångas i stor mängd, uppskattningsvis en och halv miljard ålyngel fångades i början av 90-talet. Dessa ålyngel säljs för stora pengar till ålodlingar både i Europa och i Asien där Kina är en stor odlingsnation. En viss del av ålynglen nyttjas även för direkt konsumtion i Sydeuropa.

Vi anser att en omfördelning av överskottet av ålyngel bör ske till de underutnyttjade uppväxtområdena i norra Europa. På så vis kan vi bygga upp ett starkt lekbestånd om 15–20 år. Då är vår förhoppning att förutsättningarna för ålen har förbättrats och att reproduktionen fungerar.

Stockholm den 28 september 2005

Göran Persson i Simrishamn (s)

Christer Adelsbo (s)

Kerstin Engle (s)

Anders Bengtsson (s)

Ulla Wester (s)